

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **J.**, bývajúcej v **K.**, proti žalovanému **S., a.s.**, IČO: **X.**, so sídlom v **B.**, zastúpenému JUDr. **P.**, advokátom so sídlom v **D.**, o **zaplatenie 7 003,92 €** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5 C 201/2006, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. apríla 2009 sp. zn. 3 Co 14/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom z 10. novembra 2008 č.k. 5 C 201/2006-124 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenie sumy 211 000 Sk s príslušenstvom, ktorá mala predstavovať jednorazovú náhradu za nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Zamietnutie žaloby odôvodnil nedostatkom aktívnej a pasívnej legitímácie účastníkov konania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 61 780 Sk.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne proti výroku o trovách konania uznesením z 15. apríla 2009 sp. zn. 3 Co 14/2009 zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 420,24 €. Zmenu rozhodnutia odôvodnil poukázaním na okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k podaniu žaloby, a tiež na postoj účastníkov a ekonomické aspekty na strane oboch účastníkov konania; tieto okolnosti považoval za hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobkyne v odvolacom konaní rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.)

Uznesenie odvolacieho súdu napadol žalovaný dovolaním, ktoré odôvodnil tým, že toto rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konania, prípadne napadnuté uznesenie zmeniť a žalobkyňu zaviazať na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že § 150 ods. 1 O.s.p. možno aplikovať iba v prípadoch hodných zreteľa a tak, aby to zodpovedalo spravodlivej úprave vzťahov. Napadnuté uznesenie nezohľadňuje výsledok konania a prehliada nedisciplinovanosť a nečinnosť žalobkyne, ktorou prispela k nehospodárnosti konania, zbytočnému predĺženiu konania a nárastu trov. Rozhodnutie je nespravodlivé, motivuje účastníkov k nezodpovednému postupu v konaní a nevyvodzuje zodpovednosť voči tomu, kto zaviniť výdavky.

Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie (medziiným) o trovách konania.

I keď dovolanie žalovaného smeruje v danom prípade proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu, nie je tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. procesne prípustný, lebo dovolaním je napadnuté také rozhodnutie (o trovách konania), v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ak je konanie postihnuté niektorou z týchto väd, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

Dovolateľ v dovolaní netvrdil, že by konanie bolo postihnuté procesnými vadami v zmysle § 237 O.s.p. a procesné vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania žalovaného preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

Podstata argumentácie dovolateľa spočíva v tom, že odvolací súd pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. nesprávne právne posúdil významné skutkové okolnosti daného prípadu. To znamená, že žalovaný vyvodzuje opodstatnenosť dovolania z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Nesprávne právne posúdenie veci nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. I keby tvrdenia dovolateľa boli prípadne opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mohla mať za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť ani z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania z procesných dôvodov nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Žalovaný nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalobkyni (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. októbra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková